

F JULI AUG 87 **T**
RAM FOR PARTIE T

JENTENE I
FAGLIG UTVALG I OSLO
INNKALLER TIL

**ARBEIDERKVINNE-
KONFERANSE
7. OG 8. NOVEMBER**

ALLE U FAGLÆRTE
(ELLER MAKS ETT ÅRS FAGUTDANNING)
MÅ PRIORITERE DETTE MØTET !

NÆRMERE INFORMASJON KOMMER I
INTERNPOSTEN

Minstelønna opp på lønnstrinn 20 !

STØTTE til førskolelærers-
trei-
ken kan sendes til:
Barnehageansatte for soli-
daritet,
Oslo førskolelærerlag
Postboks 4642 Sofienberg,
0506 Oslo 5
Postgiro: 5 12 52 73

HVEM HAR SAGT HVA I 1.MAI-DISKUSJONEN ?

INTERNBLADENE:

1. FFP -86:
feb./mars. juni. okt./nov
2. FFP -87:
alle utgavene tom. jul./aug.
3. TF 87:
mai/juni

ARTIKLER I KK (tom. august):

1. KRONIKKER

- Oppsummering av Per Ø og Roar f (29.5. og 1.6. 87)
- Søkelys av Jahn Arne C (5.6.)
- 'Ut av Samorg' av R. P (6.6.)
- 'Hvem sin kampdag ?' av Tor f (12.6.)
- 'Unn i løvens hule' av Arne R (16.6.)
- 'Retorikk' av R. H (17.6.)
- 'Faglig Enhet og Arbeiderkvinnene' av K og N (25.6.)

2. LESERINNLEGG

- Arbeiderklassen må prioriteres av PØ (13.6.)
- 'Fagbevegelsens diktatur ?' av AL (20.6.)
- Svar fra PØ (24.6.)
- Replikk fra AL (31.6.)
- 'Faglig og enhetlig' av RE (5.7.)
- 'Småborgerlig og proletært' av BMB og JN (7.7.)
- 'Sektetismen' av AE (14.7.)
- 'Spøkelser' av PS (15.7.)
- 'Hva er alternativet ?' av AR (16.7.)
- 'Kompromisser nødvendig' av SAT (17.7.)
- 'Brennmerk DNA' av SB (17.7.)

1.MAI-OPPLEGGET VAR FOR DÅRLIG I ÅR!

Av SM

Parolegrunnlaget ble for snevert i år, og flere av parolene ble for tamme. Noen var også politisk tvilsomme. Eksempler på det siste er parolen om å styrke de sentrale oppgjørene og nedrustningsparolen. Tamheten ligger i at parolene ble for mye 'nei' til ditt og datt. De mente ikke til *kamp* og satte ikke søkelyset på dem vi *slåss mot*

FS SKULLE VÆRT ANTI-BRUNDTLAND - TOG

DNA har fra regjeringsposisjon klart å provosere store deler av befolkninga. Devaluering, renter, skatt, boligpolitikk, studenter, husokkupanter, asylsøkere, null oppgjør, T-baneskandale osv hadde gjort det mulig å skape et stort og krasst arrangement med klar brodd mot regjeringas borgerlige politikk. Der hadde vært viktig for å svekke sosialdemokratiets innflytelse i arbeiderklassen. Jeg ønsket et anti-regjeringstog. Da hadde forskjellen mellom togene blitt kalrere. Nå fikk vi et tog som var mot nulloppgjør og mente det, og et som var mot *men for*- eller omvendt.

Skarpeparoler. Klaranti-regjeringsprofil, parolegrunnlag som knyttet kvinneaktivister, anti-rasister, homser, solidaritetsbevegelser, husokkupanter og studenter sammen med vesntresida i fagbevegelsen. Et slikt grunnlag ville gitt godt grunnlag for massemobilisering i alle progressivemiljøer.

SAMORGTAKTIKKEN FORSINKER

MASSEMobilisering

Samorg- 'frakken' og DS mente tydeligvis at istedet for å legge fram et slikt opplegg, var det smart å legge fram en plattform som skulle være vanskelig for Samorg-representantene å stemme imot. Når de så likevel gjorde det, skulle vi skåre poenger ved å avsløre dobbeltspillet deres: partiloyalitetensom gjorde at de stemte mot noe de

burde vært for. Kanskje dette ble så pinlig for dem at mindretallet ble noen fler. *Kanskje vi tilogmed kunne få flertall* ?

Denne taktikken førte til at vi kom sent igang med mobilisering og at grunnlaget ble tamt og snevert. Massebevegelsene rundt kvinne-kamp, studenter og antirasisme kom først inn i bildet like før 1. mai - hvis de kom inn i det hele tatt

HVORDAN MOBILISERE FOLK PÅ EI PROGRESSIV LINJE ?

Hva ble oppnådd med taktikken ? En viss vinglig i SV ? Noe oppstuss om AP og nulloppgjørsparolen ? Kanskje noen stemmer for mindretallsforslaget ? Storm i et vannglass ?

Abmisjose målsettinger som å trekke deler av venstre-sosialdemokratiet nærmere oss skjer neppe på bakgrunn av Samorg-taktikken. Til det kreves møysommelige avsløringer av APs politikk over lang tid og et omfattendemassearbeid

Fagforeningen min deltok i år for første gang i klassekamparrangementet 1. mai. Det hadde ikke noe med *taktikken* i Samorg å gjøre. Årsakene er økende misnøye med regjeringas politikk og at massearbeidet på jobben begynner å gi resultater. Samorgbehandlninga og parolegrunnlaget var underordna. *Ønsket om å demonstrere mot APs politikk var avgjørende.*

FS SKULLE VÆRT ANTI-BRUNDTLAND - TOG

DNA har fra regjeringsposisjon klart å provosere store deler av befolkninga. Devaluering, renter, skatt, boligpolitikk, studenter, husokkupanter, asylsøkere, null-oppgjør, T-baneskandale osv. hadde gjort det mulig å skape et stort og krasst arrangement med klar brodd mot regjeringas borgerlige politikk. *Der* hadde vært viktig for å svekke sosialdemokratiets innflytelse i arbeiderklassen. Jeg ønsket et anti-regjeringstog. *Da* hadde forskjellen mellom togene blitt klarere. Nå fikk vi et tog som var mot nulloppgjør og mente det, og et som var mot, men *egentlig* for -elleromvendt.

Skarpe paroler. Klar anti-regjeringsprofil, parolegrunnlag som knyttet kvinneaktivister, anti-rasister, homser, solidaritetsbevegelser, hus-okkupanter og studenter sammen med vesntresida i fagbevegelsen. Et slikt grunnlag ville gitt godt grunnlag for massemobilisering i alle progressivmiljøer.

SAMORGTAKTIKKEN FORSINKER MASSEMOBILISERING

Samorg-*frakken* og DS mente tydeligvis at istedet for å legge fram et slikt opplegg, var det smart å legge fram en plattform som skulle være vanskelig for Samorg-representantene å stemme imot. Når de så likevel gjorde det, skulle vi skåre poenger ved å avsløre dobbeltspillet deres: partiloyalitetensom gjorde at de stemte mot noe de

burde vært for. Kanskje dette ble sa pinlig for dem at mindretallet ble noen fler. *Kanskje vi tilogmed kunne få flertall ...?*

Denne taktikken førte til at vi kom sent igang med mobilisering og at grunnlaget ble tamt og snevert. Massebevegelsene rundt kvinnekamp, studenter og antirasisme kom først inn i bildet like før 1. mai, - hvis de kom inn i det hele tatt.

HVORDAN MOBILISERE FOLK PÅ EI PROGRESSIV LINJE ?

Hva ble oppnådd med taktikken ? En viss vinglig i SV ? Noe oppstuss om AP og nulloppgjørsparolen ? Kanskje noen stemmer for mindretallsforslaget ? Storm i et vannglass ?

Abmisjose målsettinger som å trekke deler av venstre-sosialdemokratiet nærmere oss skjer neppe på bakgrunn av Samorg-taktikken. Til det kreves møysommelige avsløringer av APs politikk over lang tid og et omfattendemassearbeid.

Fagforeningen min deltok i år for første gang i klassekamparrangementet 1. mai. Det hadde ikke noe med *taktikken* i Samorg å gjøre. Årsakene er økende misnøye med regjeringas politikk og at massearbeidet på jobben begynner å gi resultater. Samorgbehandligna og parolegrunnlaget var underordna. *Ønsket om å demonstrere mot APs politikk var avgjørende.*

LEDE FOLKEBEVEGELSER ELLER REGJERE I SAMORG 1.MAI ?

Fra styret i ei
ARBEIDSPASSAVDELING

MANGFOLDET OG MASSEMOBILISERINGA FRA FFF-TOGAERBORTE

Vi mener det er grunn til å rope et varsko angående 1.mai-arbeidet som er blitt drevet i byen de siste åra. Det som prega FFF-toga i 70-åra var mangfoldet og massemobiliseringa. Seinere er Faglig Solidaritet- og Faglig Enhet-toga blitt mer og mer lik Samorgtoget. Kanskje er det nå noen flere fagforeningsfaner med, men ellers er inntrykket at det er de samme folkene (minus noen hundre hvert år) som deltar. 1.mai har mer og mer preg av et pliktløp.

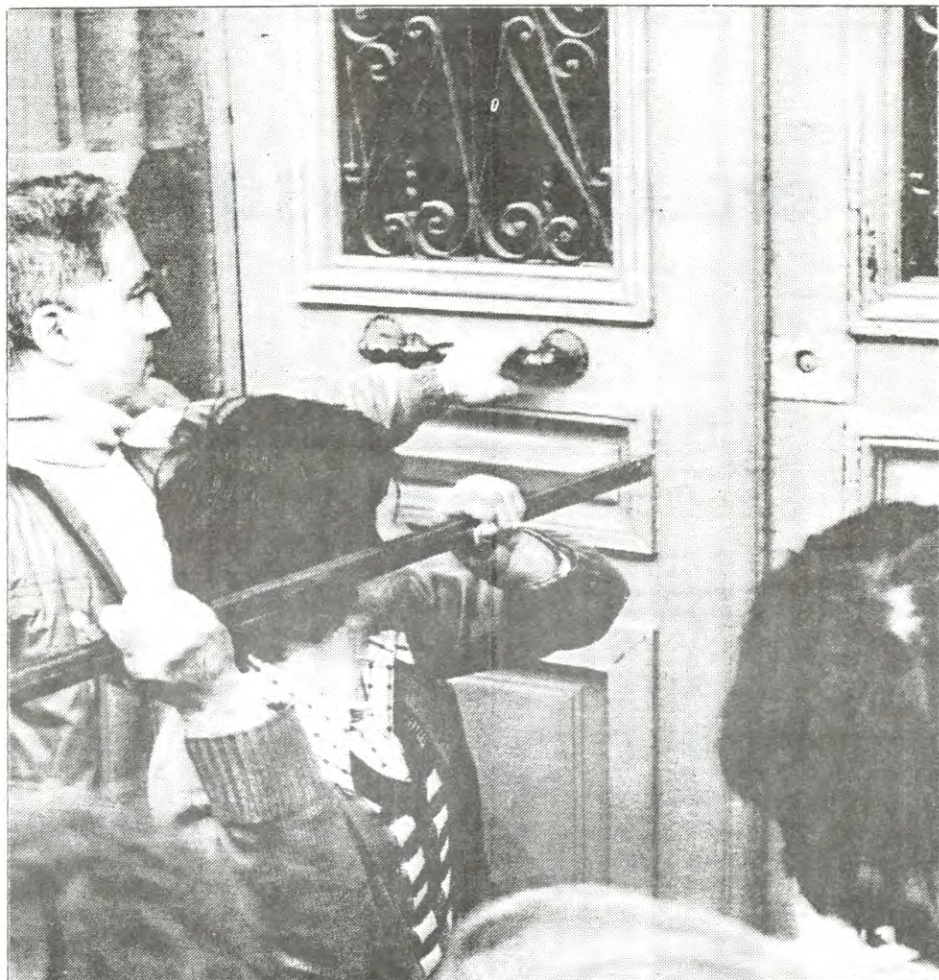
AKP ER IKKE UNGDOMMENS PARTI

Arsakene er flere. Bl.a. har ikke partiet særlig oppslutning blandt ungdommen. Mens miljøet rundt

Blitz, Arbeidsløses Kate og Boligløses Forening blomstrer og går i spissen for militante demonstrasjoner, sitter RU-ledelsen i byen på kammerset og diskuterer skolepolitikk og om alle menn er mulige voldtektsforbrytere. Den *militante* delen av ungdomsbevegelsen er overlatt til Internasjonale Sosialister (IS). Arbeidermaktgruppa (AMG) o.l.

TAKTIKKERIET OVERFOR SAMORG

En annen grunn er taktikkeriet. DS legger opp til i Samorg. I iveren etter å trekke med seg endel SVere og uavhengige som uansett havner i skjortekantene til Gro, kommer det ikke i gang noe 1.mai-arbeid før uti april, da det uungående bruddet kommer. Resultatet blir et

heseblesende opplegg hvor f.eks. kvinnekrav glemmes. Massearbeidet blir null, det overlates til 'FAGGLIG'.

Resultatet gir seg sjøl: et tammere og mindre tog enn året før.

Vårt forslag er at det

- inviteres til et stiftelsesmøte i desember med fagforeninger, fronter, flyktninger, husokkupanter osv.
- På grunnlag av dette kan en starte forhandlingene med Samorg.

Hovedsaken må være å starte en massebevegelse, -
ikke å vinne Samorg !

SVAR TIL BYDELSAVDELING OM 1. MAI

Fra PER
(medlem av Faglig Utvalg i Oslo)

Dere stiller endel spørsmål i mai/juni-FFP som jeg skal prøve å svare på. Mange lurte på dette at vi har lagt sånn vekt på Samorg de seinere åra. Hvorfor gjør vi det?

REALISTISK Å VINNE SAMORG ?

Er det realistiske utsikter til ett tog ? Den taktiske situasjonen i en rekke saker i Samorg viser en ganske stor allianse av oss, SVere, AMGere (Arbeidermaktgruppa, utbrytere fra Sosialistisk Ungdom o.a. *Red*), deler av DNA og en god del uavhengige. Denne fronten vinner en god del saker i representantskapet. *Det er ikke knytta til ei fjern framtid å vinne også 1.mai.* Her skulle det være nok å minne om at denne alliansen dytta GRO ned fra talerstolen i '85 på et godt besøkt møte.

SAMORG OG GRUNNPLANET

Når det vi driver med ut til grunnplanet ? Det er både-og. At rerrepresentantskapet støtta Hillesland-kvinnene er fortia, - tom. i KK. Pol-streikene, Høstsaka, støt-tearbeidet for Syd-Varanger og Tyssedal, Polen- og Nicaguaruarbeidet. Alt dette er saker der det har hatt stor betydning at vi tok opp sakene i Samorg og fikk flertall. Vi fikk også med Samorg i en av de aller største demonstrasjonene i byen, nemlig rundt budsjett-kampene i '84. Hadde vi ikke klart det, ville kampen blitt mye dårligere.

Når det gjelder 1.mai, så er det Samorgs vedtak, for eller imot, som er dagsorden i nesten alle fagforeninger. Sånn er det bare. Derfor har vi i de åra vi har jobba 1.mai gjennom Samorg kommet på banen i fagforeningene på en helt annen måte enn før. Vi har ikke hatt

fantastiske framganger, *men gjen-nomslaget er ihvertfall mye bedre enn i Faglig 1.mai Front-tida*

FORHANDLINGER I SAMORG UTFRA FAGLIG STYRKE

Dere sier at diplomatiet i Samorg må bygge på egen styrke. Hva betyr det ? For det første driver vi ikke 'diplomati' på den måten at vi sitter på ene sida og Samorg på den andre. Samorg vedtar sitt opplegg etter vanlig flertallsavstemming på møte i februar. *Det er styrken på møtet som avgjør.* Det gjør nok ikke inntrykk om vi sier at 'hvis ikke dere hører på oss, så tar vi med oss Kvinnefronten og de andre og går vår vei'. Utfallet i Samorg bygger altså på vår faglige styrke og taktiske kløkt. Ihvertfall så lenge det dere kaller 'masseorganisasjoner' er så små som de er.

SAMORG-DIPLOMATI OPP IMOT MOBILISERING AV GRUNNPLANET

Så spør dere: "Samorgdiplomati vs. mobilisering på grunnplanet ?" Dere tar opp ventinga i det uvisse, og organisasjoner som ikke får tid til å behandle tilslutning. Dette lurer jeg på. *I begynnelsen av mars var Faglig Enhet danna, og innbydelse sendt de fleste organisasjoner.* Jeg må virkelig innrømme at jeg ikke så noen kø av virkelystne aktivister da. På det åpne møtet 19. mars møtte det 3 - tre - aktivister (RU, Palkom og en boligaktivist). Dette er *fakta* såvidt jeg vet.

I åra '82-'86 satt jeg sjøl i hoved-

Faglig enhet 1. mai 1987

NEI TIL NULLOPPGJØR!

komiteen, og det var likedan da. *Så jeg tillater meg å bevilte at prioriteringa av Samorg står i veien for grunnplans- og frontaktivistene!*

Likevel må vi gjøre vårt beste til at dette ikke skal skje. F.eks. kan seksjoner forberedes så smått i januar/februar, ansvarlige kan pekes ut, paroler påtenkes osv. Dette kan skje mens vi driver på i Samorg.

USYNLIGGJØRING AV DEN KVINNELIGE ARBEIDERKLASSEN

Faglig Enhet = de tøffeste mannsforeningene? Vel, vi har nå egentlig ikke så voldsom oppslutning fra de tøffeste mannsforeningene. Vi hadde 6-7 mannsforeninger, hvorav fåtallet brukte hjelm. Vi hadde like mange kvinneforeninger, bl.a. tobakksarbeiderne for første gang. Hovedkomiteen og parolene mangla kvinneinnretning, men kvinnetilslutninga var ikke verst.

Dere nevner to spisser i den revolusjonære rørsle, arbeiderklassen og kvinnebevegelsen. Jeg vil gjøre oppmerksom på at Siri J. s teori sier at det er to spisser

1. arbeiderklassen: kjerneproletariatet og den kvinnelige arbeiderklassen.

HVORDAN SKAL AKP PÅVIRKE 1.MAI-FRONTEN ?

Dere sier at laga sto utafor utforminga av det sentrale opplegget. *Selvfølgelig !!!* Dere mener da vel ikke på alvor at partilaga skal ha innflytelse i en front direkte? Det har dere vel ikke 8. mars og 21. august heller? Det er mulig jeg misforstår, men det er mye som tyder på at mange vil at partiet skal styre 1.mai-fronten. Vår tanke er at dette skal bli en virkelig front, der vi har innflytelse gjennom argumenter, ikke gjennom kjøttvekta.

BEHOV FOR EN BREI 1.MAI-DISKUSJON !

Derimot må laga få innflytelse indirekte gjennom debatten internt i partiet om hvordan vi i store trekk skal jobbe, slik at DS og 1.mai-ledelsen har noe å holde seg til. DS la opp til en sånn debatt i fjor og forfjor, men nådde tydeligvis ikke helt ut. Derfor er jeg enig med dere i at vi må ha en brei 1.mai-debatt til høsten !

UTTALELSE FRA DSAU OM 1.MAI 1987

1.mai 1987 diskuteres fortsatt, og 1.mai-arbeidet i Oslo *trenger* denne debatten. Skal vi ha håp om bedre mobilisering i '88, må vi forsøke å bli enige om hovedspørsmålene. DSAU håper denne uttalelsen er et redskap til å bringe debatten videre. Uttalelsen er laget på grunnlag av diskusjon og vedtak i DS.

PARTI-TOG ELLER FRONT-TOG ?

Mener vi at parolene, orgaiseringa av toget m.m. skal være gjenstand for *reell* debatt mellom vår partilinj og andre politiske linjer ? Mener vi at andre enn våre partifraksjoner skal ha reell makt i 1.mai-fronten eller mener vi det ikke ? DSAU mener denne diskusjonen knapt har startet, men at den er et av de spørsmålene vi må søke enhet i partiet om.

DSAU mener videre at 1.mai 1987 var et skritt i riktig retning med hensyn til å *utvide 1.mai-opposisjonen* innafør Samorg og fagbevegelsen.

Ei sentral sak for 1.mai-taktikken vår er å få istand enhet mellom oss og deler av venstre-sosialdemokratiet på et klassekampgrunnlag, mot DNA/LO-toppens politikk. *DSAU støtter forsøkene på å skape større politisk bredde ved å søke samarbeid med deler av SV. Taktikken i forhold til Samorg var bra.* (Noen har feilaktig trodd at hensikten med taktikken var å vinne ledelsen i Samorg over på vår side. Det betyr at mer må gjøres for å gjøre taktikkenogmålsettingenekjent.)

Dette har gitt oss verdifulle erfaringer, fordi vi har kommet kortere i å organisere den politiske enheten innafor fagbevegelsen enn innafor andre frontavsnitt, som kvinnekampen.

FAGBEVEGELSENS TOG ?

Et av de viktigste langsiktige målsettingene partiet vårt har, er å *frata sosialdemokratiet dets ideologiske og organisatoriske grep om arbeiderklassen og fagbevegelsen*. 1. mai er en dag store deler av fagbevegelsen betrakter som 'sin' og som 'sitt ansvar'. Det er en dag arbeiderklassen har et slektskap med og som derfor gjør det mulig for oss å 'måle krefter' med sosialdemokratiet og bli farlig for dem.

DSAU mener at det er særst viktig at vi nytter 1. mai-dagen best mulig i forhold til arbeiderklassen og fagbevegelsen. Den politiske linja må utvikles med utgangspunkt i den politiske situasjonen i Oslo. *1. mai-taktikken må utvikles med basis i fagbevegelsen, først og fremst i Samorg.* DSAU registrerer at det er mye spontan motvilje mot et sânt syn i partiet. Motsigelsen må derfor diskuteres videre.

BYGGE ENHET MELLOM DE PROGRESSIVE BEVEGELSENE

DSAU støtter samtidig synet vårt parti alltid har hatt: 1. mai er *alle* undertryktes dag. En viktig oppgave for partiet i forbindelse med 1. mai er å skape en allianse mellom den organiserte arbeiderklassen og de andre folkelige organisasjonene. Parolene må utformes i samarbeid med frontorganisasjonene utafor fagbevegelsen. At dette ikke skjedde i '87, gjorde at parolegrunnlaget til Faglig Enhet hadde endel politiske svakheter. Manglende *kvinneinnretting* var en grov politisk feil ved Faglig Enhet. Det var også feil av Faglig Enhet *å ikke vedta en hovedparole som støtta asylsøkerne mot den statlige rasismen*. DSAU støtter kritikken av dette.

På den andre sida oppsto også en del motstand og hets i deler av partiet og den progressive bevegelsen mot Faglig Enhet som fagforeningsinitiativ i det hele tatt. Dette støtter vi ikke ! *Det er vårt partis ansvar å bygge enheten sterkere igjen, politisk og organisatorisk.*

1. mai 1933 i Oslo. Toget samles på Tullinløkken.

MOBILISERING AV GRUNNPLANET

Ingen politikk, tatkikk eller politisk situasjon kan erstatte *mobileringsarbeidet* DSAU mener at lokale 1.mai-komiteer er en bra form. På yrkes-/bransje-/forbundsplan, og i bydeler, skoler osv., der sånne komiteer ikke betyr dobbeltorganisering.

ORGANISERING

Modellen med at 1.mai-opplegget styres av en faglig hovedkomite, er riktig utifra situasjonen idag. Det er den måten vi kan 'bevise' at vi snakker sant når vi sier at vi ønsker *enhet og større politisk bredde*.

Men det er derfor tvingende nødvendig å sikre at homsebevegelsen, ungdomsmiljøet og andre front-organisasjoner får *reell innflytelse* i 1.mai-arbeidet!

1.MAI 1988

Diskusjonen om hovedsakene må gå videre, gjerne på lagsmøter. DSAU vil ikke pålegge avdelingene en obligatorisk partidiskusjon om 1.mai, men ønsker rapporter fra dere som diskuterer.

DS må nedsette et 1.mai-senter i november. Senteret må bestå av kamerater fra ulike forntavsmitt. Seksjoner må dannes innen utgangen av januar. Faglig Enhet-modellen fra '87 må *utvikles*!

STØTT ARBEIDSLØSES KAFÉ OG BOLIGLØSES FORENING !

Et kampanjeområde som ofte glemmes av den tradisjonelle fagbevegelsen er organisering av *boligkampen*. I Oslo har arbeids- og boligløse utviklet et senter i, og et viktig sosialt nettverk rundt Arbeidsløses Kafe i Storgata. Dette senteret står nå i fare for å måtte nedlegge virksomheten pga. manglende/reduerte bidrag fra det offentlige, og visse antydninger om at de mister lokalene.

Dette ville i såfall være et slag i ansiktet på en lang rekke ungdommer som gjennom felles organisering har forsøkt å gjøre noe med sin situasjon. Og det vil være et slag mot en rekke progressive aktivister som har sitt utspring i miljøet rundt Arbeidsløses Kafe.

I denne situasjonen må fagforeningene vise solidaritet !
Vi er tjent med å styrke båndene til de arbeidsløse og boligløse ungdommene. En vedvarende splittelse mellom disse to delene av arbeiderklassen vil utgjøre en akilleshæl i kampen for et annet samfunn.

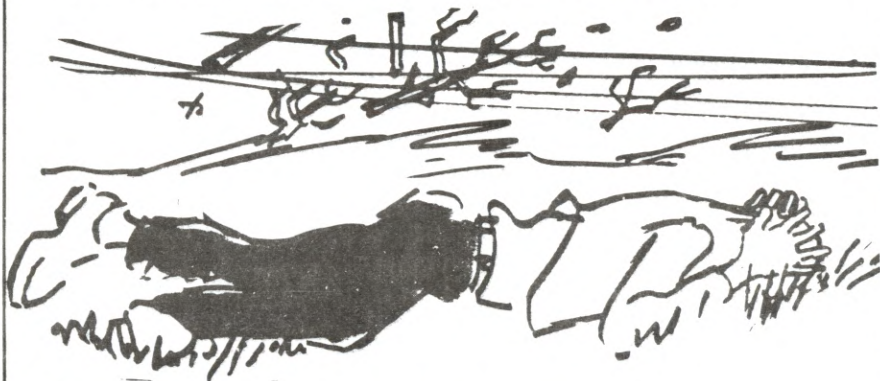
Det har nylig gått ut en henstilling til fagforeningene om å støtte Arbeidsløses Kafe, Boligløses Forening, m. v. med økonomiske bevilgninger.

Oslo FU oppfordrer kameratene til å backe opp dette initiativet !

FOLKEKRIG

Av JONAS

HVIS DU OVERRASKES AV EN ATOMBOMBEEKSPLOSION:

1. Kast deg øyeblikkelig ned ved lysglimtet.
2. Bli liggende til trykkbølgen har passert. Trykkbølgen vil komme noen sekunder etter lys- og varmestrålingen.
3. Søk deretter straks til nærmeste tilfluktsrom eller annen dekning. Radioaktivt nedfall kan komme om kort tid. Hjelp andre.

(Tekst og illustrasjon: *For å overleve*, Direktoratet for sivilt beredskap)

I dette innlegget vil jeg sette fingeren på en del punkter og områder som jeg ikke liker i partiets opplegg når det gjelder 'krigsdiskusjoner'. Utgangspunktet mitt er dokumentet 'FOLKEKRIG', bilag til FFP jan/feb - 87.

MANGE GAMLE FRASER

Først et par generelle synspukter om metoden som brukes i dokumentet og i slike diskusjoner. Det første som slår meg er det *rituelle*. Vi kverner opp det samme år etter år, litt skifte av vektlegging kanskje, men likevel stort sett det samme.

Videre: *skrivebordsmetoden*. Alle er enige om at massearbeidet er viktig. Derfor et kapittel om det. Men akk, så lite nytt og så ytterst få konkrete erfaringer!

Dernest *spillteorien*. "Vi forutsetter at . . .", "I en sann situasjon . . ." fortsettes med en tirade av selvfølgeligheter: "bevare og sikre et partiapparat i byen". Sjøl om jeg synes det er et grunnleggende problem at slike spørsmål blir angripi fra fullstendig feil ende, får jeg nøye meg med disse spredte synspunktene. I det følgende vil jeg kommentere kapitler og avsnitt som jeg mener er sentrale.

HVEM SKAL GJEMME SEG HVOR ?

Oslo-partiet skal mer enn halveres ved en okkupasjon (s. 4). Skal vi gå i dekning ute i skauen "fordi vi er for kjent og utsatt"? Skal vi reise på fjellet? Skal de av folka våre som er mest sentrale idag reise fra borettslagslederjobben, fra klubblederjobben osv. når det *virkelig* gjelder å bygge opp et motstandsarbeid i byen? Skal det være de hemmelige medlemmene som skal bygge opp motstandsarbeidet? Vi bør prøve å være mest mulig realistiske i disse

spørsmåla.

HVORDAN BYGGE OPP MOTSTANDSFRONTEN I NORGE ?

De som er igjen i byene skal få lov til å "støtte opp om politisk og militær aktivitet på landsbygda" (s. 6). Det virker som om geriljakrigen ruller avgårde i full fart med en gang okkupasjonen er et faktum! Ta en titt på side 4 i dokumentet. Der står det at det ". . ." er vår linje å fortsette kampen etter kapitulasjonen ved å trekke med oss alle kampvillige, for å bygge opp folkehæren". Enkelt og lett på landsbygda, men uhyggelig vanskelig i byene (se s. 6).

Erfaringene er henta fra "Algerie, Sør-Amerika og Filippinene". Mao nevnes ikke med ett ord. Det er muligens regna som dogmatisk nå å henvise til Mao. Men hvorfor ikke bruke autoriteten til Mao da, han er tross alt den største militære frigjøringsstrategen den tredje verden har fostra. Hvorfor går vi ikke til erfaringene fra siste krig i Norge, Danmark, Frankrike, Sovjet osv. ? De ligger bare og venter!

IKKE EN ENESTE ARBEIDER ???

Erfaringene fra Filippinene (!) tilsier at massearbeidet i boligområdene er vel så viktig som på arbeidsplassene, en blir frista til å omskrive Brecht og spørre: Hva tilsier erfaringene fra Norge ??? Hadde det vært en sleivete setning,

hadde det vel ikke vært så farlig. Men når store deler av dokumentet er bygd opp rundt denne tesa, blir jeg forskrekka over retninga på argumentasjonen. Vi har vært utsatt for mange rare påstander som har vært skjulte forsøk på å skvise arbeiderkalssen i partiet. Denne oppfatter jeg som en av de mer snedige.

MISJONERING ELLER MASSEARBEID ?

Dokumentet legger opp til at det jeg vil kalle 'misjonering' fortsatt skal erstatte partiets massearbeid. Kapittel 6 er spesielt prega av dette. Vitsen med å være medlem av diverse organisasjoner og miljøer er åpenbart å 'etablere en kontaktflate' og dernest overbevise folk om den 'rektigelinja'.

I motsetning til dette, mener jeg at hovedårsaken til at vi er der, er *for å kjempe sammen med folk vi har felles interesser med, og utvikle oss gjennom kampen*. Jeg er klar over at det vitenskaplige synet ikke utvikles spontant i kampen, men det er også sånn at folk bare kan forstå vitenskaplige sannheter gjennom *erfaring*. Det gjelder ikke minst oss sjøl.

Hva har dette med krig å gjøre ? Det har med krig å gjøre på den måten at det er en seig jobb å bli stolt på, - du skal gjøre deg fortjent til det. Derfor består den virkelige forberedelsen på en eventuell krig i *å stå fram idag og i morra og slåss sammen med folk i det daglige*, - ikke i å tørrtrene krig og preike høl i hue på folk. Det er noen det

biter på, men ikke den store massen.

Propaganda trenger vi, men *ikke* misjonering !

HØRT OM A-VÅPEN ?

Folkekrigsbilaget ser på Oslo i et perspektiv som overhodet ikke tar hensyn til den strategiske og våpentekniske utviklinga etter siste verdenskrig. Norge er integrert i NATO. Det betyr at krig i Norge betyr krig i mesteparten av Europa, sannsynligvis i mesteparten av verden.

Har noen hørt om atomvåpen ? Jeg har det, og jeg trur at det er realisme å si at atomvåpen før eller seinere vil bli brukt i en slik krig. Norges strategiske beliggenhet skulle ikke tilsi at vi i så fall blir forskåna. Jeg trur heller ikke at det blir droppa så mange A-bomber over Dovre, de vil vel heller prøve seg på litt større befolkningskonsentrasjoner.

Jeg er klar over at det tradisjonelt har vært folk i partiet som helst har villet hoppe bukk over A-våpenproblemet. Men det går da ikke an å hoppe bukk over at det er temmelig *mye* folk som mener at A-våpen eksisterer og er et alvorlig problem. Alle med litt taktisk erfaring skjønner at en må ta hensyn til disse menneskene. Kanskje det burde ofres noen kommentarer på det, - ihvertfall nevne problemet ? Det har jo litt med krig å gjøre det og !

(Innelgget er noe forkortet. Red.)

KLASSER OG SJIKT I OSLO

(MATERIALE LAGT FRAM I DS. JUNI 87)

Av PETTER

A. BORGERSKAPET

Borgerskapet i Oslo består av de tradisjonelle kapitalistene, på den ene sida, og ledersjiktet i offentlig administrasjon og forvaltning/ledersjiktet i næringslivet og de store organisasjonene/kremen av de intellektuelle ellers på den andre.

Det er kanskje opp mot 10.000

folk, eller fire prosent av den yrkesaktive befolkninga i byen.

Oslo-borgerskapet er og blir mer og mer dominert av *ansatte intellektuelle ledere*. Dette sjiktet i borgerskapet vokser. De tradisjonelle kapitalistene som bare eier, eller eier *og* leder en eller flere bedrifter, er i mindretall.

Partiet til flertallet av de *tradisjonelle* kapitalistene og ledersjiktet i det private næringslivet er Høyre. I det offentlige ledersjiktet er antakelig Høyre og DNA like store partier. DNA er partiet til store deler av det *offentlige* ledersjiktet.

Borgerkskapet danner to (eller flere) klasser.

B. SMÅBORGERSKAPET

Det fins minst to småborgerlige klasser i Oslo:

- Det tradisjonelle småborgerskapet av sjølstendige, næringsdrivende handverkere, handelsfolk, sjåfører og ellers innafor industri, bygg, handel, transport og tjenesteyting.
- Funksjonær - småborgerskapet, som er en nyere klasse.

DET TRADISJONELLE SMÅBORGERSKAPET

Denne klassen omfatter mellom fem og seks tusen yrkesaktive folk. Og det er i tilbakegang. Det omfatter fire hovedgrupper:

- Kjøpmenn
- Sjølstendige handverkere i bygg & anlegg og i industriyrker
- Sjølstendigesjåfører
- Sjølstendige næringsdrivende i servicenæringene

Det tradisjonelle småborgerskapet har sine egne klasseorganisasjoner, som Norges Håndverkerforbund med tilslutta forbund, Norges Handelsstands Forbund med tilslutta organisasjoner, Norges Lastebileierforbundsosv.

Det oppfatter seg sjøl som å stå i motsetningsforhold til staten og det

offentlige og er for politikk som favoriserer privat initiativ. Det store partiet i denne klassen er naturlig nok Høyre.

En del av det tradisjonelle småborgerskapet ligger ganske tett opp til bunnsjiktet i borgerskapet, småkapitalistene, og aspirerer til å bli kapitalister.

En annen del av det står ganske nær arbeiderklassen, kommer fra den, og er på vei over i den, eller er folk som oppfatter seg som arbeidere, eller som er inngifta i arbeiderklassen. Og denne gruppa, som er venstrefløyen i det tradisjonelle småborgerskapet, har fortsatt 'dårlig' innflytelse på arbeiderklassen.

Med unntak av de som tilhører byggebransjen, er det tradisjonelle småborgerskapet på klar nedtur.

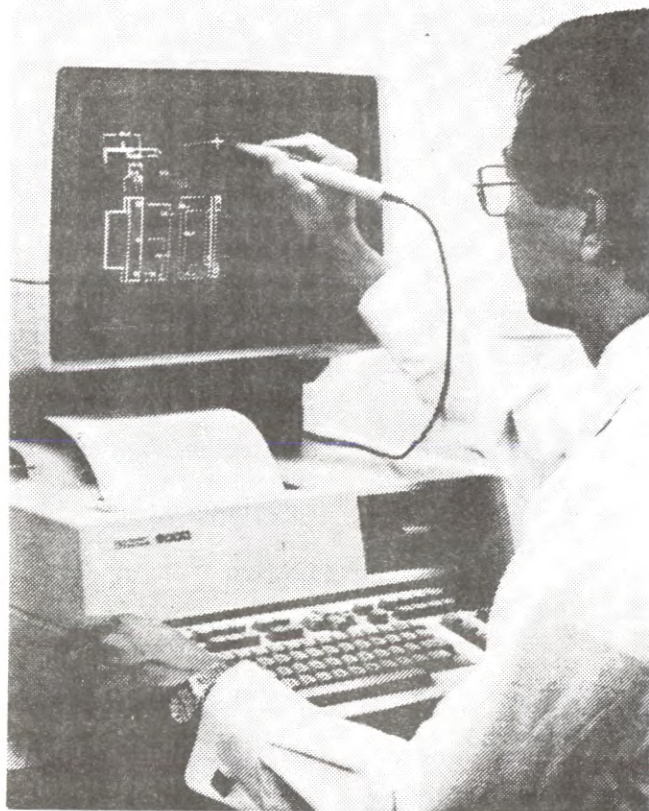
FUNKSJONÆRSMÅBORGERSKAPET

Klassen består av de *småborgerlige intellektuelle* og av funksjonærer i mellomposisjon ellers. Antakelig utgjør det omkring 94.000 folk av den yrkesaktive befolkninga i byen.

Funksjonærsmåborgerskapet deler seg i tre hovedsjikt:

- Høyere akademikere
- Lavere intellektuelle
- Mellomsjiktet av funksjonærer i handel & kontor, transport og tjenesteyting i privat sektor.

Høyere akademikere dekker sivilingeniører, arkitekter, leger, universitets- og høyskolelærere, lektorer og adjunker, jurister og

høyere sjikt av offentlige funksjonærer over sekretærsjiktet. Selvstendige næringsdrivende i disse profesjonene regnes også hit. Samla utgjør dette sjiktet 25-30.000 yrkesaktive.

Det er godt organisert og har høy organisasjonsgrad og -bevissthet. AF - og delvis NTL - er de viktigste fagorganisasjonene til dette sjiktet. Høyre er det største partiet blandt akademikerne. Men også DNA, Venstre og SV er store partier her.

På den ene sida er det prega av at det som del av de høyere intellektuelle sjikta, har et ideologiske fellesskap og yrkessolidaritet med de intellektuelle sjikta i borgerskapet. Det er ganske militant når det gjelder å forsvare egne klasseinteresser. Samtidig fortøner klasseforskjellene i samfunnet seg nokså små, sett fra posisjonene til dettesjiktet.

På den andre sida holder det en armlengdes avstand til det tradisjonelle borgerskapet. Nedrig-

ginga av velferdsstaten har liten støtteblandtakademikcrne. som for et flertalls vedkommende har stat eller kommune som arbeidsgiver.

Det øker, både i størrelse og betydning, og er den viktigste rekrutteringskildentilborgerskapet.

Lavere intellektuelle utgjør ei venstrefløy i funksjonærs småborgerskapet. Som 'lavere intellektuelle' regnes

- ingeniører (ikke høyskoleutdanna)
- sjukepleiere
- sosionomer
- lærere
- førskolelærere
- laveremellomsjiktistaten
- bibliotekarar
- en god del andre grupper i tilsvarende stilling

Samla utgjør det 20-25.000 yrkesaktive. Dette sjiktet er i sterk vekst, og det er sterkt *kvinne-dominert*

Sjiktet er godt organisert og har sterk organisasjonsoppslutning og fagforeningsbevissthet. Organisatorisk er det fordelt mellom en del store, frittstående forbund (Norsk Sykepleierforbund, Norsk Lærarlag) og noen forbund i LO (og med avløpere inn i AF og YS).

Politisk er det lite enhetlig. DNA og Høyre er de største partiene, men ingen av dem har noen dominerende posisjon. SV, Venstre og Kr.F er også viktige partier blandt delavereintellektuelle

Lønnsmessig ligger folka i dette sjiktet omtrent som industriarbeiderne. Sosialt er det på tur nedover rangstigen. Dårlige arbeidsforhold er vanlig. Det er det sjiktet i småborgerskapet som *står nærmestarbeiderklassen* og er inngifta i arbeiderklassen i stort omfang.

Dette sjiktet er jævlig viktig, en rekke av de store og viktige progressive bevegelsene i Norge de siste par 10-åra har hatt utspring og sosial basis her: kvinnebevegelsen, miljøbevegelsen, anti-imperialsme, anti-rasisme, kampen mot nedrigginga av velferdsstaten osv. Dette er et progressivt og radikalt sjikt som har sloss mye sammen medarbeiderklassen.

'Funksjonærmellomsjiktet i privat sektor' dannes av kontor- og handelsfunksjonærer i mellomposisjon og arbeidsledere i industri, handel, transport, bank, forsikring og tjenesteyting. Det omfatter omkring 40.000 yrkesaktive.

Det er laust organisert og har lav organisasjonsgrad. Det er Høyres og YS sitt beite.

Sjiktet danner ingen egen klasse. Jeg er usikker på hvor dette sjiktet hører hjemme klassemessig. En mulighet er at det danner klassen 'funksjonærs småborgerskapet' sammen med de lavere intellektuelle. En annen mulighet er at en del av det danner en klasse sammen med de lavere intellektuelle, og at en

annen del tilhører det tradisjonelle småborgerskapet.

ARBEIDERKLASSEN

Klassen omfatter ca. 135.000 yrkesaktive, og kan grovt deles inn i fire sjikt:

- Industri-, bygg- og anleggsarbeidere, transport-, laste-, losse- og lagerarbeidere
- Privatansatt lavere funksjonærer
- Offentlig ansatte funksjonærer, lavere personale og betjening
- Arbeidere og funksjonærer i servicenæringene

Industri-, bygg- og anleggsarbeidere, transport-, laste-, losse- og lagerarbeidere omfatter ialt 42-43.000 yrkesaktive. Av dette tallet utgjør industriarbeiderne i industrien 17-18.000, og de utafor industrien 7.000. Det er 6-7.000 bygningsarbeidere bosatt i Oslo, og 11-12.000 transport-, laste- & losse- og lagerarbeidere.

Dette sjiktet er sterkt konsentrert og har sterk organisasjon. *Det er det mest klassebevisste, best organiserte, og det sjiktet som har*

Det er *mannsdominert*

Det er LOs beite. DNAs beite og
vartbeite.

Flertallet av det danner det
tradisjonelle kjerneproletariatet i
Oslo.

Til dette sjiktet hører også ei slags
høyrefløy av uorganiserte, unge,
mannlige arbeidere i småindustrien.
Disse er en av Carl I. Hagens beste
beitemarker i Oslo.

Privatansatte lavere funksjonærer
utgjør ca. 37-38.000 yrkesaktive.
Sjiktet omfatter industrifunksjo-
nærene (3-4.000), funksjonærene i
handel og transport (ca. 7.000),
bank- og forsikringsfunksjonærene
(7-8.000) og butikkfunksjonærene
(ca. 13.000).

Sjiktet er *kvinnedominert*

Flertallet er *uorganiserte*. Ellers er
dette YS sitt beite. (YS er
fagorganisasjonen til bank- og
forsikringsfunksjonærene. De er
også den største funksjonærgruppa
i YS.) Et mindretall er organisert i
Handel & Kontor.

Kontorfunksjonærene er spesielt
prega av plassen sin i pro-
duksjonen, at de jobber 'nær'
ledelsen, eller 'nær' bedriften.
Ledelsessjiktas ideologi er mye
utbredt blandt kontorfunksjonær-
ene.

Høyre er det store partiet blandt

Offentlig ansatte funksjonærer,
lavere personale og betjening utgjør
ca. 30.000 yrkesaktive. Sjiktet
omfatter kontorfunksjonærer og
servicearbeidere i offentlig admini-
strasjon og tjenesteyting (9-
10.000); arbeidere og funksjonærer
i postvesen, televerk og jernbane;
hjelpepersonale (og flertallet av alle
som jobber) i helse- og sosial-
vesenet.

Sjiktet er *kvinnedominert* og det
øker.

Dette sjiktet er *godt organisert* og
har høy organisasjonsgrad. De
viktigste fagorganisasjonene er
Kommuneforbundet, statsforbun-
dene i LO og Hjelpepleier-
forbundet.

Arbeidere og funksjonærer i service-
næringene utgjør ca. 17.000.
Sjiktet omfatter bl.a. kjøkken- og
serveringspersonale i hotell- &
restaurant, og hotell- & restauran-
tpersonale ellers, rengjøringsperso-
nalet i industri, handel og bank, og
rengjøringsassistentene i rengjør-
ingsfirmaer m.m.

Dette sjiktet er helt *kvinnedominert*
Det er også det sjiktet i
arbeiderklassen i byen som har
størst innslag av *innvandrere*

Sjiktet som helhet har *lav organi-
sasjonsgrad*. - flertallet er uorga-
niserte. Viktigste forbund er Hotell
& Restaurant og Arbeidsmanns-
forbundet som organiserer privat-
ansatt, rengjøringspersonale.

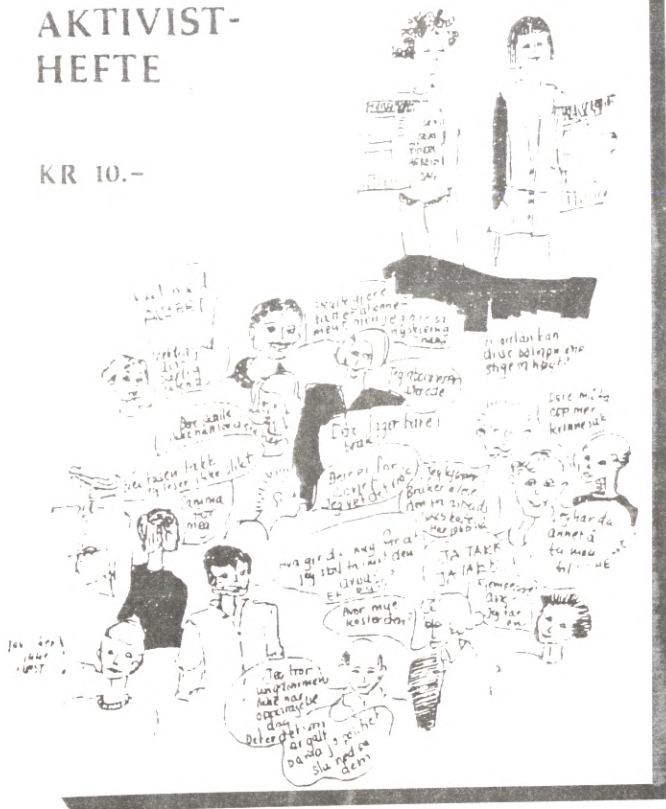
ANNONSE

Du har vel skaffa deg

'KK-selgerens LILLE HVITE' ?

KLASSEKAMPENS AKTIVIST- HEFTE

KR 10.-

HVIS DU ER KK-ANSVARLIG ELLER FAST SELGER ELLER IKKE LIKER Å SELGE, ER DETTE HEFTET SVAR PÅ DITT HJERTES LENGSEL !

KONTAKT SALGSAVDELINGA PÅ KK, SÅ SEN-
DER DE DEG ET I POSTEN.

Invitasjonen du nesten hadde glemt . . .

LØRDAG 3. OKTOBER

INVITERER VI TIL MØTE OM

DESENTRALISERINGA AV HELSE- OG SOSIALSEKTOREN I OSLO KOMMUNE

Vi vil bla diskutere

- om vi skal sitte i bydelsutvalg etter omorganiseringa
- hvordan forholdet mellom vare folk i bystyret/bydelsutvalgene og fagforeningene blir
- om det vil oppstå motsetninger mellom befolkningen og fagforeningene etter omorganiseringa
- om borgerskapet bruker omorganiseringa av byen til å knække sektorinteressene
- hvem som skal sitte i ASU-ene og
- om omorganiseringa vil legge grunnlag for økt splittelse eller økt samarbeid mellom fagforeningene

Hvis du fremdeles er interessert, bør du kontakte styret ditt. Har ikke de ei innkalling til deg, må du be dem kontakte DS for å få tid og sted!

Hilsen

DSAU og Faglig Utvalg

—

Innhold:

	Side
ARBEIDERKVINNEKONFERANSE	2
1 MAI 1987	
HVEM HAR SAGT HVA I 1. MAI-DISKUSJONEN ?	4
1 MAI-OPPLEGGET VAR FOR DARLIG I AR-	5
LEDE FOLKBEVEGELSER ELLER REGJERE	
I SAMORG 1 MAI ?	8
SVAR TIL BYDELSAVDELING OM 1. MAI	10
UTTAELSE FRA DSAU OM 1 MAI 1987	13
STØTT AFO OG BLF I	16
FOLKEKRIG	17
KLASSER OG SJIKT I OSLO	20
KK-SELGERENS LILLE HVITE	26
KONFERANSE OM DESENTRALISERINGA AV	
HELSE- & SOSIALSEKTOREN I OSLO	27

**STOFFET DITT TIL
NESTE FFP
MÅ HA NÅDD
REDAKSJONEN INNEN
MANDAG 12. OKTOBER**

